

Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA
DŽOVANNI PITRUCELLAS [*GIOVANNI PITRUZZELLA*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2022. gada 15. decembrī¹

Lieta C-487/21

**F.F.,
piedaloties
Österreichische Datenschutzbehörde,
CRIF GmbH**

(*Bundesverwaltungsgericht* (Federālā administratīvā tiesa, Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Personas datu aizsardzība – Regula (ES) 2016/679 – 15. panta 3. punkts – Datu subjekta tiesības piekļūt apstrādē esošajiem personas datiem – Tiesības saņemt personas datu kopiju – Jēdziens “kopija” – Jēdziens “informācija”

1. Kāds ir to tiesību saturs un apjoms, kuras tiek atzītas datu subjektam, kas iegūst piekļuvi saviem apstrādē esošajiem personas datiem, lai saņemtu šādu datu kopiju, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula, turpmāk tekstā – “VDAR”)² 15. panta 3. punktā? Kāda ir jēdziena “kopija” nozīme un kā šīs tiesības saņemt apstrādē esošo personas datu kopiju ir saistītas ar piekļuves tiesībām, kas paredzētas tā paša panta 1. punktā?

2. Šie būtībā ir galvenie jautājumi, kas tiek uzdoti lietā, par ko tiek sniegti šie secinājumi un uz ko attiecas *Bundesverwaltungsgericht* (Federālā administratīvā tiesa, Austrija) iesniegtais lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu par VDAR 15. panta 3. punkta interpretāciju.

3. Šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz strīdu starp F.F. un *Österreichische Datenschutzbehörde* (Austrijas datu aizsardzības iestāde) par minētās iestādes lēmuma noraidīt F.F. prasību uzlikt komerciālo konsultāciju aģentūrai, kas bija apstrādājusi viņa personas datus, pienākumu izsniegt dokumentus un izrakstus no datubāzes, kurā atrodas šie personas dati, likumību.

4. Šī lieta sniegs Tiesai iespēju pirmo reizi interpretēt VDAR 15. panta 3. punktā minētos noteikumus un precizēt, kā ir īstenojamas tiesības uz piekļuvi apstrādātajiem personas datiem, kas ir paredzētas VDAR 15. pantā.

¹ Oriģinālvaloda – itāļu.

² OV 2016, L 119, 1. lpp.

I. Atbilstošās tiesību normas

5. VDAR 63. apsvērumā ir noteikts:

“Datu subjektam vajadzētu būt tiesībām piekļūt personas datiem, kas par to savākti, un viegli un saprātīgos intervālos īstenot minētās tiesības, lai zinātu par apstrādi un pārliecinātos par tās likumīgumu. Tas ietver arī datu subjektu tiesības piekļūt saviem veselības datiem, piemēram, datiem par slimības vēsturi, kas ietver tādu informāciju kā diagnozes, analīžu rezultāti, ārstējošā terapeita vērtējums un ārstēšanas vai medicīniskās iejaukšanās pasākumi. Tāpēc katram datu subjektam vajadzētu būt tiesībām zināt un saņemt paziņojumu jo īpaši par to, kādos nolūkos personas datus apstrādā, ja iespējams, cik ilgi personas dati tiek apstrādāti, personas datu saņēmējus, kāda ir jebkurā personas datu automatiskajā apstrādē ietvertā loģika un kādas ir šādas apstrādes sekas – vismaz tad, ja apstrāde pamatojas uz profilēšanu. Ja iespējams, pārzinim būtu jāspēj nodrošināt attālināta piekļuve drošai sistēmai, kas datu subjektam sniegtu tiešu piekļuvi saviem personas datiem. Minētajām tiesībām nevajadzētu nelabvēlīgi ietekmēt citu personu tiesības vai brīvības, tostarp tirdzniecības noslēpumus vai intelektuālā īpašuma tiesības un jo īpaši autortiesības, ar ko aizsargāta programmatūra. Tomēr minēto apsvērumu rezultātam nevajadzētu būt tādām, ka datu subjektam tiek atteikts sniegt jebkādu informāciju. [..]”.

6. VDAR 4. panta 1. un 2. punktā ir noteikts:

“Šajā regulā:

- 1) “personas dati” ir jebkura informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu (“datu subjekts”); identificējama fiziska persona ir tāda, kuru var tieši vai netieši identificēt, jo īpaši atsaucoties uz identifikatoru, piemēram, minētās personas vārdu, uzvārdu, identifikācijas numuru, atrašanās vietas datiem, tiešsaistes identifikatoru vai vienu vai vairākiem minētajai fiziskajai personai raksturīgiem fiziskās, fizioloģiskās, ģenētiskās, garīgās, ekonomiskās, kultūras vai sociālās identitātes faktoriem;
- 2) “apstrāde” ir jebkura ar personas datiem vai personas datu kopumiem veikta darbība vai darbību kopums, ko veic ar vai bez automatizētiem līdzekļiem, piemēram, vākšana, reģistrācija, organizēšana, strukturēšana, glabāšana, pielāgošana vai pārveidošana, atgūšana, aplūkošana, izmantošana, izpaušana, nosūtīt, izplatīt vai citādi darot tos pieejamus, saskaņošana vai kombinēšana, ierobežošana, dzēšana vai iznīcināšana.”

7. VDAR 12. panta “Pārredzama informācija, saziņa un datu subjekta tiesību īstenošanas kārtība” 1. punktā ir paredzēts:

“Pārzinis veic atbilstošus pasākumus, lai kodolīgā, pārredzamā, saprotamā un viegli pieejamā veidā, izmantojot skaidru un vienkāršu valodu, datu subjektam sniegtu visu 13. un 14. pantā minēto informāciju un nodrošinātu visu 15.–22. pantā un 34. pantā minēto saziņu attiecībā uz apstrādi, jo īpaši attiecībā uz visu informāciju, kas konkrēti paredzēta bērnam. Informāciju sniedz rakstiski vai citā veidā, tostarp – vajadzības gadījumā – elektroniskā formā. Pēc datu subjekta pieprasījuma informāciju var sniegt mutiski – ar noteikumu, ka datu subjekta identitāte ir pierādīta citā veidā.”

8. VDAR 15. pantā “Datu subjekta piekļuves tiesības” ir noteikts:

“1. Datu subjektam ir tiesības saņemt no pārziņa apstiprinājumu par to, vai attiecībā uz datu subjektu tiek vai netiek apstrādāti personas dati, un, ja tiek, datu subjektam ir tiesības piekļūt attiecīgajiem datiem un saņemt šādu informāciju:

- a) apstrādes nolūki;
- b) attiecīgo personas datu kategorijas;
- c) personas datu saņēmēji vai saņēmēju kategorijas, kam personas dati ir izpausti vai kam tos izpaudis, jo īpaši saņēmēji trešās valstīs vai starptautiskās organizācijās;
- d) ja iespējams, paredzētais laikposms, cik ilgi personas dati tiks glabāti, vai, ja nav iespējams, kritēriji, ko izmanto minētā laikposma noteikšanai;
- e) tas, ka pastāv tiesības pieprasīt no pārziņa datu subjekta personas datu labošanu vai dzēšanu, vai personas datu apstrādes ierobežošanu vai tiesības iebilst pret šādu apstrādi;
- f) tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādei;
- g) visa pieejamā informācija par datu avotu, ja personas dati netiek vākti no datu subjekta;
- h) tas, ka pastāv automatizēta lēmumu pieņemšana, tostarp profilēšana, kas minēta 22. panta 1. un 4. punktā, un – vismaz minētajos gadījumos – jēgpilna informācija par tajā ietverto loģiku, kā arī šādas apstrādes nozīmīgumu un paredzamajām sekām attiecībā uz datu subjektu.

[..]

3. Pārzinis nodrošina apstrādē esošo personas datu kopiju. Par visām papildus kopijām, ko pieprasa datu subjekts, pārzinis var iekasēt saprātīgu samaksu, kas balstīta uz administratīvām izmaksām. Ja datu subjekts pieprasījumu iesniedz elektroniskā formā un ja vien datu subjekts nepieprasa citādi, informāciju sniedz plaši izmantotā elektroniskā formātā.

4. Tiesības saņemt 3. punktā minēto kopiju neietekmē nelabvēlīgi citu personu tiesības un brīvības.”

II. Fakti, pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

9. *CRIF GmbH* ir komerciālo konsultāciju aģentūra, kas pēc klientu pieprasījuma sniedz informāciju par trešo personu kredītpēju. Šajā nolūkā tā apstrādāja prasītāja pamatlietā, ko izskata iesniedzējtiesa, personas datus.

10. Minētais prasītājs 2018. gada 20. decembrī sazinājās ar šo aģentūru, lai cita starpā iegūtu informāciju par saviem personas datiem, kas tika apstrādāti saskaņā ar VDAR 15. pantu, it īpaši, lai pieprasītu iegūt šo datu kopiju plaši izmantotā tehniskajā formātā.

11. Pēc šī pieprasījuma aģentūra izsniedza daļu no pieprasītās informācijas kopsavilkuma veidā, reproducējot saistībā ar prasītāja iesniedzējtiesā personu saglabātos datus, pirmkārt, pēc vārda, dzimšanas datuma, ielas, pasta indeksa un vietas izveidotā tabulā un, otrkārt, pārskatā par uzņēmuma funkcijām un pārstāvības pilnvarām. Tādi papildu dokumenti kā e-pasta vēstules vai datubāzu izdrukā netika izsniegti.

12. 2019. gada 16. janvārī prasītājs vērsās iesniedzējtiesā ar sūdzību *Österreichische Datenschutzbehörde* (Austrijas Datu aizsardzības iestāde) saistībā ar nepilnīgas atbildes sniegšanu uz informācijas pieprasījumu, norādot, ka pārzinim vajadzēja nosūtīt viņam visu dokumentu kopiju, ieskaitot e-pasta vēstules un datubāzu izdrukā, kuros ir ietverti viņa personas dati.

13. Ar 2019. gada 11. septembra lēmumu iepriekš minētā iestāde sūdzību noraidīja, pamatojoties uz to, ka pārzinis nav pārkāpis prasītāja tiesības piekļūt saviem personas datiem.

14. Iesniedzējtiesai, izskatot prasību par šo lēmumu, ir šaubas par datu subjekta tiesību saņemt apstrādāto personas datu kopiju, ko garantē VDAR 15. panta 3. punkta pirmais teikums, tvērumu.

15. Šai tiesai ir jāizlemj, vai prasītāja iesniedzējtiesā personas datu nosūtīšana, izmantojot aģentūras atbildē uz piekļuves pieprasījumu ietvertu tabulu un pārskatu, atbilst VDAR 15. panta 3. punkta prasībām, vai arī saskaņā ar šo noteikumu prasītājam iesniedzējtiesā ir tiesības uz savu apstrādāto personas datu kopijas iegūšanu nevis atsevišķā formā, bet gan iespējamās sarakstes, datubāzu un tamlīdzīgu dokumentu satura kopiju un izrakstu formā.

16. Šajā ziņā minētā iesniedzējtiesa, pirmkārt, vēlas noskaidrot VDAR 15. panta 3. punkta pirmajā teikumā minētā apstrādāto personas datu “kopijas” jēdziena precīzu nozīmi.

17. Otrkārt, minētā iesniedzējtiesa jautā, vai VDAR 15. panta 3. punkta noteikums ir vispārējo piekļuves tiesību precizēšana saskaņā ar tā paša panta 1. punktu, kurā noteikts, kā datu subjektam piekļūt saviem apstrādātajiem personas datiem, vai arī šis noteikums, pārsniedzot 1. punktā paredzētās iepriekš minētās piekļuves tiesības, paredz autonomas tiesības uz fotokopiju, faksimilu, datubāzes izdruku vai elektronisku datubāzes izvilkumu vai attiecīgi veselu dokumentu un dokumentu kopumu, kuros parādās datu subjekta personas dati, saņemšanu.

18. Treškārt, gadījumā, ja VDAR 15. panta 3. punkta pirmais teikums tiek interpretēts šauri – tādējādi, ka jēdziens “kopija” neietver tiesības nosūtīt fotokopijas, dokumentus vai datubāzu izvilkumus, – tiesa jautā, vai tomēr, ņemot vērā dažādos iespējamās apstrādāto datu veidus un VDAR 12. panta 1. punktā paredzēto pārskatāmības principu, atsevišķos gadījumos un atkarībā no apstrādāto personas datu veida tomēr varētu pastāvēt pārzīņa pienākums nodrošināt piekļuvi teksta daļām vai dokumentiem kopijas veidā.

19. Ceturtkārt un visbeidzot, iesniedzējtiesa jautā, vai VDAR 15. panta 3. punkta trešajā teikumā ietvertais jēdziens “informācija” attiecas tikai uz šī noteikuma pirmajā teikumā minētajiem “apstrādē esošajiem personas datiem”, vai arī tas ir jāsaprot plašāk un tas attiecas arī uz informāciju atbilstoši 15. panta 1. punkta a)–h) apakšpunktam vai ir pat vēl plašāks un attiecas, piemēram, uz metadatiem, kuri pieder pie datiem.

20. Šajā kontekstā *Bundesverwaltungsgericht* (Federālā administratīvā tiesa, Austrija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

- “1) Vai jēdziens “kopija”, kas ir ietverts [VDAR] 15. panta 3. punktā, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek apzīmēta (elektronisku) datu fotokopija vai attiecīgi faksimils vai elektroniska kopija, vai arī atbilstoši vārdnīcās vācu, franču un angļu valodās ietvertajai jēdziena izpratnei ar to ir jāsaprot arī “Abschrift”, “double” (“duplicata”) vai “transcript”?
- 2) Vai VDAR 15. panta 3. punkta pirmais teikums, saskaņā ar kuru “pārzinis nodrošina apstrādē esošo personas datu kopiju”, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ietver datu subjekta tiesības uz – arī – visu to dokumentu kopiju izsniegšanu, kuros ir apstrādāti datu subjekta personas dati, vai attiecīgi datubāzes izvilkuma kopijas izsniegšanu, ja tajā ir apstrādāti personas dati, vai arī tādējādi, ka datu subjektam ir – tikai – tiesības uz oriģinālam atbilstošu saskaņā ar VDAR 15. panta 1. punktu izsniedzamu personas datu reprodukciju?
- 3) Gadījumā, ja uz otro jautājumu tiek atbildēts tādējādi, ka datu subjektam ir tikai tiesības uz oriģinālam atbilstošu saskaņā ar VDAR 15. panta 1. punktu izsniedzamu personas datu reprodukciju, vai VDAR 15. panta 3. punkta pirmais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka, ņemot vērā apstrādāto datu raksturu (piemēram, attiecībā uz [VDAR] 63. apsvērumā minētajām diagnozēm, analīžu rezultātiem, vērtējumiem vai arī dokumentiem saistībā ar pārbaudi Tiesas sprieduma [lietā *Nowak*³] un VDAR 12. panta 1. punktā ietverto pārredzamības prasību izpratnē), datu subjektam tik un tā ir jānodrošina piekļuve teksta daļām vai visiem dokumentiem?
- 4) Vai jēdziens “informācija”, kas saskaņā ar VDAR 15. panta 3. punkta trešo teikumu datu subjektam, ja tas pieprasījumu iesniedz elektroniskā formā, “ir jāsniedz plaši izmantotā elektroniskā formātā”, “ja vien datu subjekts nepieprasa citādi”, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas tikai uz pirmajā teikumā minētajiem “apstrādē esošajiem personas datiem”?
 - a) Ja atbilde uz ceturto jautājumu ir noliedzoša: vai jēdziens “informācija”, kas saskaņā ar VDAR 15. panta 3. punkta trešo teikumu datu subjektam, ja tas pieprasījumu iesniedz elektroniskā formā, “ir jāsniedz plaši izmantotā elektroniskā formātā”, “ja vien datu subjekts nepieprasa citādi”, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas arī uz informāciju atbilstoši VDAR 15. panta 1. punkta a)–h) apakšpunktam?
 - b) Ja arī atbilde uz 4.a) jautājumu ir noliedzoša: vai jēdziens “informācija”, kas saskaņā ar VDAR 15. panta 3. punkta trešo teikumu datu subjektam, ja tas pieprasījumu iesniedz elektroniskā formā, “ir jāsniedz plaši izmantotā elektroniskā formātā”, “ja vien datu subjekts nepieprasa citādi”, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas ne tikai uz “apstrādē esošajiem personas datiem” un iepriekš 1. punkta a)–h) apakšpunktā minēto informāciju, bet arī, piemēram, uz tiem piederīgajiem metadatiem?”

³ Spriedums, 2017. gada 20. decembris, *Nowak* (C-434/16, EU:C:2017:994).

III. Juridiskā analīze

A. Par pirmo, otro un trešo prejudiciālo jautājumu

21. Ar pirmajiem trim prejudiciālajiem jautājumiem, kas, manuprāt, ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa uzdod Tiesai trīs jautājumus, kuru mērķis ir noteikt VDAR 15. panta 3. punkta pirmā teikuma noteikuma, saskaņā ar kuru “pārzinis nodrošina apstrādē esošo personas datu kopiju”, tvērumu.

22. Pirmā jautājuma mērķis ir noskaidrot šajā noteikumā ietvertā jēdziena “kopija” precīzu nozīmi. Otrā jautājuma mērķis ir precizēt ar šo noteikumu datu subjektam piešķirto tiesību tvērumu. Iesniedzējtiesa it īpaši vēlas noskaidrot, vai šis noteikums piešķir tiesības iegūt arī to dokumentu – vai izrakstu no datubāzēm – kopijas, kuros tiek apstrādāti personas dati, vai arī tas aprobežojas ar tiesību piešķiršanu tikai apstrādāto personas datu oriģinālam atbilstošas reprodukcijas iegūšanai. Šādā gadījumā trešā jautājuma mērķis ir noskaidrot, vai, ņemot vērā apstrādāto datu raksturu un pārredzamības principu, dažos gadījumos tomēr varētu būt nepieciešams nodrošināt piekļuvi arī teksta daļām vai dokumentiem kopumā.

23. No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka VDAR 15. panta 3. punkta pirmajā teikumā minētā noteikuma tvērums ir strīdīgs jautājums gan doktrīnā, gan valstu tiesu judikatūrā, vismaz Austrijā un Vācijā⁴. No minētā lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka šajā ziņā pastāv divas pretrunīgas teorijas: no vienas puses, šaura pieeja minētajam noteikumam, saskaņā ar kuru tas tikai precizē piekļuves tiesību īstenošanas līdzekļus un neparedz nekādas autonomas tiesības iegūt dokumentus vai citus līdzīgus datus un, no otras puses, plaša pieeja, saskaņā ar kuru minētais noteikums piešķir tiesības saņemt to dokumentu vai citu informācijas nesēju, kuros tiek apstrādāti personas dati, kopiju. Šajā pēdējā minētajā pieejā tiesības iegūt dokumentu kopiju ir no VDAR 15. panta 1. punktā garantētajām piekļuves tiesībām neatkarīgas tiesības. Aplūkotā noteikuma tvēruma strīdīgo raksturu apstiprina fakts, ka arī lietas dalībniekiem, kas iesnieguši apsvērumus Tiesai, par to ir atšķirīga nostāja⁵.

24. Tādēļ, lai varētu sniegt atbildi uz pirmajiem trim iesniedzējtiesas uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem, ir jāveic VDAR 15. panta 3. punkta pirmajā teikumā minētā noteikuma interpretācija.

25. Šajā ziņā jāatgādina, ka no pastāvīgās judikatūras izriet, ka, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī tās konteksts un šo normu ietverošā tiesiskā regulējuma mērķi⁶.

26. Turklāt, tā kā VDAR noteikumi reglamentē personas datu apstrādi, kas var apdraudēt pamatbrīvības un it īpaši tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību, tie noteikti ir jāinterpretē, ņemot vērā Hartā garantētās pamattiesības⁷.

⁴ Skat. atsaucē uz Austrijas un Vācijas doktrīnu un judikatūru, kas ietvertas attiecīgi lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu 1. un 2. punktā.

⁵ Austrijas datu aizsardzības iestāde, CRIF GmbH, Itālijas un Čehijas valdības un Eiropas Komisija būtībā atbalsta šauru pieeju, savukārt Austrijas valdība un F.F. atbalsta plašo pieeju tiesību normai.

⁶ Tostarp skat. spriedumu, 2022. gada 1. augusts, *Vyriausioji tarnybinės etikos komisija* (C-184/20, EU:C:2022:601, 121. punkts un tajā minētā judikatūra).

⁷ Saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV 1995, L 281, 31. lpp.) skat. spriedumu, 2017. gada 9. marts, *Manni* (C-398/15, EU:C:2017:197, 39. punkts un tajā minētā judikatūra).

1. Gramatiskā analīze

27. Vispirms attiecībā uz VDAR 15. panta 3. punkta pirmajā teikumā minētā noteikuma formulējumu ir jāatzīmē, ka tas datu subjektam dod tiesības saņemt no datu pārziņa “apstrādē esošo personas datu kopiju”. No gramatiskā viedokļa šis formulējums attiecas uz trim atšķirīgiem jēdzieniem, proti: uz jēdzienu “kopija”, uz jēdzienu “personas dati” un uz jēdzienu “apstrādē esoši”.

28. Pirmkārt, attiecībā uz jēdzienu “kopija”, uz kura tvērumu tieši attiecas pirmais prejudiciālais jautājums, ir jānorāda, kā to ir norādījušas vairākas ieinteresētās personas, kas iesniegušas apsvērumus Tiesā, ka VDAR nav ietverta neviena konkrēta šī jēdziena definīcija.

29. Šajā ziņā saskaņā ar iedibināto judikatūru tādu jēdzienu, kuriem Savienības tiesības nesniedz nekādu definīciju, nozīme un tvērums ir jānoskaidro saskaņā ar to ierasto nozīmi ikdienas valodā, vienlaikus ņemot vērā kontekstu, kādā tie tiek lietoti, un tiesiskā regulējuma, kura daļu tie veido, izvirzītos mērķus⁸.

30. Tīri no terminoloģijas viedokļa sarunvalodā jēdziens “kopija” nozīmē oriģināla precīzu reproducēšanu vai transkripciju⁹. Turklāt VDAR dažādu valodu versiju analīze liecina, ka lielākajā daļā citu Savienības oficiālo valodu tiek lietots jēdziens, kas atbilst itāļu valodas jēdzienam “copia”, piemēram, “copy” angļu valodā, “Kopie” vācu valodā, “copie” franču valodā vai “copia” spāņu valodā¹⁰.

31. Turklāt attiecīgajā noteikumā ir skaidri noteikts, ka kopija, kas pārzinim ir jāiesniedz datu subjektam, ir apstrādē esošo “personas datu” kopija.

32. Šajā ziņā, otrkārt, ir jānorāda, ka atšķirībā no jēdziena “kopija” VDAR ir ietverta skaidra jēdziena “personas dati” definīcija, kas ir iekļauta šīs regulas 4. panta 1. punktā, saskaņā ar kuru personas dati ir “jebkura informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu”.

33. No šīs definīcijas izrietošā jēdziena “personas dati” tvērums ir ļoti plašs. Proti, kā var secināt no Tiesas judikatūras, vārdkopas “jebkura informācija” lietojums šajā definīcijā norāda uz Savienības likumdevēja mērķi šo jēdzienu apveltīt ar plašu nozīmi¹¹.

34. Turklāt no judikatūras izriet, ka personas datu jēdziens neaprobežojas ar sensitīvu vai privāta rakstura informāciju, bet potenciāli aptver visa veida gan objektīvu, gan subjektīvu informāciju viedokļa vai vērtējumu formā, ja vien šī informācija ir “attiecībā uz” konkrēto personu. Šis nupat minētais nosacījums ir izpildīts tad, ja tās satur, tās mērķa vai tās seku ziņā informācija ir saistīta ar kādu noteiktu personu¹².

⁸ Tostarp skat. spriedumu, 2022. gada 1. augusts, *Navitours* (C-294/21, EU:C:2022:608, 25. punkts un tajā minētā judikatūra).

⁹ Skat. *Treccani* vārdnīcu, kas pieejama tīmekļvietnē <https://www.treccani.it>.

¹⁰ Nepretendējot uz izsmelošu analīzi, tomēr norādu, ka šajās valodu versijās tiek lietots jēdziens, kas atbilst itāļu valodas jēdzienam: portugāļu valodā “cópia”, holandiešu valodā “kopie”, dāņu valodā “kopi”, lietuviešu valodā “kopija”, latviešu valodā “kopija”, horvātu valodā “kopiju”, igauņu valodā “koopia”, poļu valodā “kopie”, čehu valodā “kopii”, maltiešu valodā “kopja”, rumāņu valodā “copie”, slovāku valodā “kópiu”, slovēņu valodā “kopijo”, zviedru valodā “kopia”.

¹¹ Saistībā ar Direktīvu 95/46 skat. spriedumu, 2017. gada 20. decembris, *Nowak* (C-434/16, EU:C:2017:994, 34. punkts). Šajā ziņā arī norādu, ka pašlaik tiek izskatīta lieta C-579/21 *Pankki S*, kas attiecas uz “personas datu” jēdziena tvērumu VDAR 4. panta 1. punkta izpratnē.

¹² Skat. spriedumu, 2017. gada 20. decembris, *Nowak* (C-434/16, EU:C:2017:994, 34. un 35. punkts).

35. Turklāt plaša pieeja “personas datu” jēdzienam ir nepieciešama, ņemot vērā informācijas par personu iespējamo veidu un formu dažādību, kas varētu būt aizsargājama, kā arī ņemot vērā informācijas nesēju, kuros šāda informācija var būt ietverta, dažādību.

36. Judikatūras analīze liecina, ka Tiesa ir uzskatījusi, ka jēdzienā “personas dati” VDAR 4. panta 1. punkta izpratnē ietilpst dažāda veida informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu. Papildus tam, ko Komisija savos apsvērumos ir definējusi kā “parastos datus”, proti, informāciju attiecībā uz personas identitāti, piemēram, vārdu un uzvārdu¹³, dzimšanas datumu, pilsonību, dzimumu, etnisko piederību, reliģiju un valodu, kurā runā persona, kuru var identificēt pēc vārda¹⁴, Tiesa uzskatīja, ka personas datu jēdzienā ietilpst cita veida informācija, piemēram, informācija par pārdošanai nodotu transportlīdzekli, kā arī šī transportlīdzekļa pārdevēja tālruņa numurs¹⁵, vai darba laika reģistrā ietverti dati, kas attiecas uz katra darba ņēmēja ikdienas darba laiku, kā arī atpūtas laiku¹⁶, ar kameru ierakstīts personas attēls, ja un ciktāl tas ļauj identificēt attiecīgo personu¹⁷, rakstiskas atbildes, ko eksaminējamā persona sniegusi profesionālās kvalifikācijas eksāmenā un attiecīgās eksaminētāja piezīmes¹⁸, vai arī informācija par pārkāpumu uzskaites punktiem, kas attiecas uz identificētu fizisku personu¹⁹.

37. Personas datu jēdziena plašā nozīme, kas izriet no definīcijas VDAR 4. panta 1. punktā un kas atzīta judikatūrā un saistīta ar VDAR izvirzīto mērķi nodrošināt augsta līmeņa aizsardzību fiziskām personām attiecībā uz personas datu apstrādi²⁰, nozīmē, ka šis jēdziens un līdz ar to arī tiesības piekļūt šādiem datiem un saņemt to kopiju neaprobežojas tikai ar pārziņa iegūtiem, uzglabātiem un apstrādātiem datiem, bet tajā jāiekļauj arī visi papildu dati, ko, iespējams, radījis šis pārzinis pēc datu apstrādes, ja arī tie ir pakļauti apstrādei.

38. Tāpēc, ja vairāku personas datu apstrādes rezultātā tiek iegūta jauna informācija par identificētu vai identificējamu personu un šī informācija ir kvalificējama kā personas dati VDAR 4. panta 1. punkta izpratnē, tiesībās piekļūt personas datiem un saņemt to kopiju, kas paredzētas attiecīgi VDAR 15. panta 1. punktā un 3. punkta pirmajā teikumā, manuprāt, ir jāietver arī šādi radītie dati, ja šie dati tiek apstrādāti. Proti, tiesības piekļūt datiem un saņemt to kopiju ietver visus datu subjekta personas datus, kas tiek apstrādāti.

39. Šie apsvērumi ir būtiski lietā, kāda ir iesniedzējtiesā izskatāmā lieta, kurā, pamatojoties uz datiem, kas savākti no dažādiem avotiem, šķiet, ka komerciālo konsultāciju aģentūra ir izstrādājusi ieteikumu attiecībā uz datu subjekta kredīspēju un gatavību maksāt atbilstoši statistiskai varbūtībai, kas saistīta ar virkni parametru. Manuprāt, šāda veida ieteikums ir informācija, kas attiecas uz identificētu personu, kas tāpēc ietilpst VDAR 4. panta 1. punktā minētā “personas datu” jēdziena plašā nozīmē un līdz ar to arī piekļuves tiesību jomā saskaņā ar VDAR 15. panta 1. punktu un 3. punkta pirmo teikumu²¹.

¹³ Tostarp skat. spriedumu, 2017. gada 9. marts, *Manni* (C-398/15, EU:C:2017:197, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).

¹⁴ Skat. spriedumu, 2014. gada 17. jūlijs, *YS un Minister voor Imigratie, Integratie en Asiel* (C-141/12 un C-372/12, EU:C:2014:2081, 38. punkts).

¹⁵ Skat. spriedumu, 2022. gada 24. februāris, Valsts ieņēmumu dienests (Personas datu apstrāde nodokļu vajadzībām) (C-175/20, EU:C:2022:124, 18. un 34. punkts).

¹⁶ Skat. spriedumu, 2013. gada 30. maijs, *Worten* (C-342/12, EU:C:2013:355, 19. punkts).

¹⁷ Skat. spriedumus, 2019. gada 14. februāris, *Buivids* (C-345/17, EU:C:2019:122, 31. punkts), un 2014. gada 11. decembris, *Ryneš* (C-212/13, EU:C:2014:2428, 22. punkts).

¹⁸ Skat. spriedumu, 2017. gada 20. decembris, *Nowak* (C-434/16, EU:C:2017:994, 36. un 42. punkts).

¹⁹ Skat. spriedumu, 2021. gada 22. jūnijs, *B (Soda punkti)* (C-439/19, EU:C:2021:504, 60. punkts).

²⁰ Skat. VDAR 10. un 11. apsvērumu.

²¹ Turklāt no *CRIF GmbH* apsvērumiem izriet, ka datu subjektam tika sniegts viņa “maksāspējas rādītājs”, kas bija 100 % (skat. it īpaši šo apsvērumu 8. punktu). Bez tam iesniedzējtiesai ir konkrēti jānosaka, kāda informācija ir sniegta datu subjektam, un viņam piešķirtās piekļuves atbilstība VDAR 15. pantam.

40. Treškārt, attiecībā uz VDAR 15. panta 3. punkta pirmajā teikumā ietverto jēdzienu “apstrādē esošs” ir jānorāda, ka arī jēdziens “apstrāde” ir skaidri definēts VDAR 4. panta 2. punktā.

41. Saskaņā ar šo noteikumu personas datu vākšana, aplūkošana, izpaušana nosūtot, kā arī jebkāda veida darīšana par pieejamiem ir “apstrāde” minētās regulas izpratnē. Saskaņā ar judikatūru no šīs tiesību normas, it īpaši vārdkopas “jebkura [...] darbība”, formulējuma izriet ka jēdzienu “apstrāde” Savienības likumdevējs ir vēlējies apveltīt ar plašu tvērumu. Šādu interpretāciju apstiprina apstāklis, ka šajā normā minēto darbību uzskaitījums – kā apliecina vārda “piemēram” lietojums – nav izsmelošs²².

42. Šajā ziņā no apstrādes jēdziena plašā tvēruma izriet, ka 15. panta 3. punkta pirmais teikums dod datu subjektam tiesības iegūt savu personas datu, uz kuriem attiecas jebkura darbība, kas kvalificējama kā “apstrāde”, kopiju. Kā tiks sīkāk norādīts tālāk 52. punktā, šī tiesību norma kā tāda tomēr nepiešķir tiesības iegūt konkrētu informāciju par pašu personas datu apstrādi, izņemot to, kas paredzēta VDAR 15. panta 1. punktā.

43. Noslēgumā no VDAR 15. panta 3. punkta pirmā teikuma gramatiskās analīzes izriet, ka šis noteikums dod datu subjektam tiesības iegūt savu personas datu, saprotot tos plašā nozīmē, uz kuriem attiecas pārziņa veiktas darbības, kas kvalificējas kā apstrāde, kopiju.

44. Šī gramatiskā analīze ļauj noteikt, ka “personas datu kopijai” ir jābūt oriģinālam atbilstoši šo datu reprodukcijai. Tomēr datu veidu, kas varētu tikt apstrādāti, dažādība nozīmē, ka atkarībā no apstrādāto datu veida un apstrādes veida šādu datu kopijai var būt dažādi formāti, piemēram, papīra forma, audio vai video ieraksti, elektroniskais vai citi formāti. Svarīgi ir tas, ka šādu datu kopija atbilst oriģinālam un ļauj datu subjektam pilnībā uzzināt visus datus, kas tiek apstrādāti. Jebkuram apstrādāto personas datu apkopojumam šie dati ir jāreproducē atbilstoši oriģinālam un saprotamā veidā, un tas nekādā veidā nedrīkst ietekmēt sniedzamo datu saturu. Pārziņa izvēle nodrošināt, ja iespējams, apstrādāto personas datu apkopojumu nevar attaisnot to, ka daži dati ir izlaisti vai sniegti nepilnīgi, vai neatspoguļo apstrādes patieso stāvokli.

45. Turklāt attiecīgais noteikums garantē datu subjektam tiesības saņemt visu apstrādē esošo personas datu kopiju un tātad ne tikai iegūto datu, bet arī visu personas datu, ko radījis pārzinis un kuri tiek apstrādāti, kopiju. Tomēr, ciktāl šis noteikums attiecas tikai uz *personas datu kopiju*, pirmkārt, tas nevar būt par pamatu tiesībām piekļūt informācijai, ko nevar kvalificēt kā tādu, un, otrkārt, tas ne vienmēr piešķir tiesības saņemt dokumentu vai citu informācijas nesēju, kas satur personas datus, kopijas.

46. Taču šie apsvērumi ir jāpapildina ar konteksta, kurā šī tiesību norma ir iekļauta, kā arī ar VDAR 15. pantā garantēto piekļuves tiesību mērķu, analīzi.

²² Skat. spriedumu, 2022. gada 24. februāris, Valsts ieņēmumu dienests (Personas datu apstrāde nodokļu vajadzībām) (C-175/20, EU:C:2022:124, 35. punkts).

2. Kontekstuālā un teleoloģiskā analīze

47. Attiecībā uz kontekstu, kurā ir iekļauts attiecīgais noteikums, vispirms jānorāda, ka tas ir iekļauts VDAR 15. pantā, kurš reglamentē datu subjekta tiesības attiecībā pret pārziņi piekļūt personas datiem, kas attiecas uz šo datu subjektu un tiek apstrādāti. Šis VDAR pants konkrētizē un precizē ikvienas personas tiesības piekļūt saviem datiem, kas noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 8. panta 2. punkta otrajā teikumā²³.

48. Kas attiecas uz VDAR 15. panta struktūru, tā 1. punktā ir paredzētas datu subjekta tiesības saņemt no pārziņa apstiprinājumu par to, vai attiecībā uz datu subjektu tiek apstrādāti personas dati, un, ja tas tā ir, vai datu subjektam ir tiesības piekļūt attiecīgajiem datiem un informācijai, kas norādīta a)–h) apakšpunktā. Tādējādi šis noteikums piešķir konkrētu formu tiesībām piekļūt personas datiem un ar tiem saistītai informācijai, definējot precīzu piekļuves tiesību priekšmetu un piemērošanas jomu.

49. Savukārt VDAR 15. panta 3. punktā ir precizēta šo tiesību īstenošanas kārtība, īpaši norādot, kādā formā pārziņim ir jāiesniedz datu subjektam personas dati, proti, kopijas veidā, tātad datu oriģinālam atbilstoša reprodukcija.

50. No tikko izklāstītās VDAR 15. panta struktūras, kā arī no nepieciešamības šī panta 1. un 3. punkta noteikumus interpretēt saskaņoti, izriet, ka 3. punkts nedefinē – un tādēļ tas nevar arī grozīt vai paplašināt – piekļuves tiesību priekšmetu un piemērošanas jomu, kas ir precizēti 1. punkta noteikumos. Tātad iepriekš minētais 3. punkts nevar paplašināt pārziņa pienākuma nodrošināt piekļuvi informācijai tvērumu. Līdz ar to šī panta struktūra apstiprina, ka 3. punktā minētais noteikums nevar būt par pamatu jebkādam autonomām datu subjekta tiesībām iegūt informāciju, kas pārsniedz noteikuma 1. punktā norādītās tiesības.

51. Šajā ziņā es piekrišu Austrijas datu aizsardzības iestādes apgalvojumam, ka VDAR 15. panta 3. punkta pirmā teikuma interpretācija tādā nozīmē, ka šis noteikums ļauj paplašināt tās informācijas apjomu, kurai datu subjektam ir piekļuve, pārsniedzot to, kas attiecas uz viņa personas datiem, būtu pretrunā Hartas 8. panta 2. punktam.

52. Iepriekš izklāstītā analīze, pirmkārt, apstiprina iepriekš 44. punktā izteikto apsvērumu, saskaņā ar kuru VDAR 15. panta 3. punkta pirmā teikuma noteikums nepiešķir autonomas tiesības saņemt dokumentu vai citu informācijas nesēju, kas satur personas datus, kopiju. Otrkārt, tā apstiprina arī iepriekš 42. punktā veikto analīzi, saskaņā ar kuru šis noteikums nedod datu subjektam tiesības iegūt informāciju, kas nav paredzēta VDAR 15. panta 1. punktā²⁴, attiecībā uz pašu personas datu apstrādi, piemēram, informāciju par kritērijiem, modeļiem, noteikumiem vai iekšējām procedūrām (aprēķināšanas vai citām), ko izmanto personas datu apstrādei. Turklāt uz šādu informāciju bieži attiecas intelektuālā īpašuma tiesības, kuras šajā kontekstā ir jāaizsargā, kā skaidri norādīts 63. apsvēruma piektajā teikumā. Tomēr tas neizslēdz, ka saskaņā ar VDAR 60. apsvērumu pārziņim būtu jāsniedz datu subjektam jebkāda papildu informāciju, kas vajadzīga, lai nodrošinātu godprātīgu un pārredzamu apstrādi, ņemot vērā

²³ Šajā nozīmē skat. manus nesenos secinājumus *Österreichische Post* (Informācija par personas datu saņēmējiem) (C-154/21, EU:C:2022:452, 14. punkts un tajā minētā judikatūra).

²⁴ Ievērojot citus VDAR noteikumus, piemēram, 13. vai 14. pantu.

konkrētos apstākļus un kontekstu, kādā personas dati tiek apstrādāti. Turklāt ir jāatgādina, ka attiecībā uz automatizētas lēmumu pieņemšanas gadījumiem, tostarp profilēšanu, pastāv īpaši noteikumi²⁵.

53. VDAR 15. panta 3. punkta pirmā teikuma noteikums, joprojām no konteksta viedokļa, ir jāinterpretē, ņemot vērā citus attiecīgos VDAR noteikumus. Papildus VDAR 4. panta 1. un 2. punkta definīcijām, kas analizētas iepriekš 32.–41. punktā, ir īpaši jāizceļ VDAR 12. panta 1. punkts, uz kuru iesniedzējtiesa atsaucas trešajā prejudiciālajā jautājumā.

54. No šī noteikuma izriet, ka pārzinim ir pienākums veikt atbilstošus pasākumus, lai sniegtu datu subjektam visu informāciju, kas tostarp minēta VDAR 15. pantā, kodolīgā, pārredzamā, saprotamā un viegli pieejamā veidā, izmantojot skaidru un vienkāršu valodu, un ka informācija jāsniedz rakstiski vai citā veidā, tostarp – vajadzības gadījumā – elektroniskā formā, ja vien datu subjekts nepieprasa informāciju sniegt mutiski.

55. Šī noteikuma, kas ir pārredzamības principa izpausme²⁶, mērķis ir nodrošināt, lai datu subjekts pilnībā saprastu tam nosūtīto informāciju. Būtībā minētās informācijas pilnīga saprotamība, pirmkārt, ir nepieciešama, lai VDAR 15. pantā garantēto piekļuves tiesību īstenošana būtu efektīva, un, otrkārt, tā ir priekšnoteikums, lai varētu pilnībā īstenot citas datu subjektam ar VDAR garantētās tiesības, kas minētas šo secinājumu 64. un 65. punktā un seko piekļuves tiesību īstenošanai²⁷. Bez tam no VDAR 63. apsvēruma izriet, ka datu subjektam vajadzētu būt tiesībām viegli un bez grūtībām īstenot tiesības piekļūt saviem personas datiem.

56. Turklāt datu paziņošanas saprotamības nepieciešamību, kas ļautu datu subjektam iepazīties ar visiem šiem datiem un pārliecināties, vai tie ir pareizi un tiek apstrādāti Savienības tiesībām atbilstošā veidā, lai īstenotu savas tiesības, kas tajās paredzētas, Tiesa jau ir uzsvērusi savā judikatūrā attiecībā uz Direktīvu 95/46²⁸.

57. Iepriekš minētā VDAR 15. panta 1. punkta a)–h) apakšpunktā norādīto datu un informācijas saprotamības nepieciešamība nozīmē, ka nav izslēgts, ka dažos gadījumos, lai garantētu datu subjektam pilnīgu viņam nosūtītās informācijas saprotamību, ir nepieciešams sniegt dokumentu daļas vai pat veselus dokumentus vai izrakstus no datubāzēm. Tomēr analīze saistībā ar nepieciešamību sniegt dokumentus vai izrakstus, lai garantētu nosūtītās informācijas saprotamību, neizbēgami jāveic katrā gadījumā atsevišķi atkarībā no pieprasīto datu veida un paša pieprasījuma veida.

58. Taču šajā ziņā jāuzsver, ka jebkāda dokumentu vai to izrakstu paziņošana nebūs autonomu tiesību īstenošana saistībā ar piekļuves tiesībām, ko garantē VDAR 15. panta 3. punkta pirmais teikums, bet tikai personas datu kopijas nosūtīšanas veids, kuras mērķis ir garantēt to pilnīgu saprotamību. Šajā ziņā atzīmēju, ka, protams, kā to ir norādījušas dažas no ieinteresētajām personām, kas iesniegušas apsvērumus Tiesai, dažos gadījumos, lai pilnībā izprastu attiecīgos

²⁵ Saistībā ar VDAR 22. pantu skat. it īpaši 15. panta 1. punkta h) apakšpunktu. Šajā ziņā skat. arī lietu C-634/21 *SCHUFA Holding u.c. (Scoring)*, kas pašreiz tiek izskatīta Tiesā.

²⁶ Šajā ziņā skat. VDAR 58. apsvērumu, saskaņā ar kuru “pārredzamības principa pamatā ir prasība, ka visa informācija, kas adresēta sabiedrībai vai datu subjektam, ir kodolīga, viegli pieejama un viegli saprotama un ka tiek izmantota skaidra un vienkārša valoda un papildus – vajadzības gadījumā – vizualizācija”.

²⁷ Šajā ziņā skat. VDAR 59. apsvērumu un judikatūru, kas minēta tālāk 64. un 65. punktā.

²⁸ Skat. spriedumu, 2014. gada 17. jūlijs, *YS un Minister voor Imigratie, Integratie en Asiel* (C-141/12 un C-372/12, EU:C:2014:2081, 57. un 60. punkts).

personas datus, ir jāzina konteksts, kurā šie dati tiek apstrādāti. Tomēr šis apsvērums neļauj piešķirt datu subjektam, pamatojoties uz attiecīgo tiesību normu, vispārējas tiesības piekļūt dokumentu vai datubāzu izrakstu kopijām.

59. Turklāt tiesības iegūt personas datu kopiju ierobežo VDAR 15. panta 4. punktā skaidri noteiktā prasība, lai tās “neietekmē nelabvēlīgi citu personu tiesības un brīvības”. No šī noteikuma izriet, ka nepieciešamība garantēt datu subjektam pilnīgu un visaptverošu piekļuvi saviem personas datiem, izsniedzot to kopiju, nevar sniegties tik tālu, ka tiek pieļauta citu personu tiesību un brīvību pārkāpšana.

60. Šajā ziņā atzīmēju, ka iepriekš minētais 4. punkts ir formulēts ļoti vispārīgi un atstāj atklātu “citu personu” tiesību un brīvību sarakstu, kas var līdzsvarot pilnīgu piekļuves tiesību īstenošanu personas datu kopijas saņemšanai. Tomēr jāņem vērā, ka šīs citu personu tiesības noteikti ietver, kā skaidri noteikts VDAR 63. apsvērumā, “tirdzniecības noslēpumus vai intelektuālā īpašuma tiesības un jo īpaši autortiesības, ar ko aizsargāta programmatūra”, kā arī tiesības uz trešo personu personas datu aizsardzību, kā tas ir gadījumā, kad informācijas nesējs, kas satur datu subjekta personas datus, satur arī trešo personu personiska rakstura datus.

61. Pretrunu starp tiesību uz pilnīgu un visaptverošu piekļuvi personas datiem īstenošanu, no vienas puses, un citu personu tiesībām vai brīvībām, no otras puses, gadījumā būs jāpanāk līdzsvars starp attiecīgajām tiesībām. Iespēju robežās būs jāizvēlas personas datu paziņošanas veidi, kas nepārkāpj citu personu tiesības vai brīvības, ņemot vērā, ka saskaņā ar VDAR 63. apsvērumu šādiem apsvērumiem nav jānovēd pie tā, ka “datu subjektam tiek atteikts sniegt jebkādu informāciju”.

62. Tāpat, no kontekstuālā skatupunkta raugoties, ir arī jāatzīmē, ka VDAR 15. panta 3. punkta pirmā teikuma interpretāciju, saskaņā ar kuru šī tiesību norma nepiešķir vispārējas tiesības piekļūt dokumentu kopijām vai izrakstiem no datubāzēm, ja vien tas nav nepieciešams, lai nodrošinātu sniegto datu un informācijas saprotamību, apstiprina arī fakts, ka tiesības piekļūt dokumentiem, it īpaši administratīvajiem dokumentiem, skaidri reglamentē citi Savienības vai valsts tiesību akti²⁹, kuru mērķi nav personas datu aizsardzības garantēšana³⁰.

63. Iepriekšējā punktā minētā VDAR 15. panta 3. punkta pirmā teikuma interpretāciju apstiprina šī noteikuma mērķa analīze saistībā ar datu subjekta piekļuves tiesībām, ko garantē VDAR 15. pants.

²⁹ Piekļuvi dokumentiem reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.), savukārt personas datu apstrādi iestādēs reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV 2018, L 295, 39. lpp.).

³⁰ Šajā nozīmē saistībā ar Direktīvu 95/46 skat. spriedumu, 2014. gada 17. jūlijs, *YS un Minister voor Imigratie, Integratie en Asiel* (C-141/12 un C-372/12, EU:C:2014:2081, 46. un 47. punkta beigu daļa).

64. Kā izriet no VDAR 63. apsvēruma un it īpaši no tā pirmā teikuma, tiesību piekļūt personas datiem un citai informācijai, kas norādīta VDAR 15. panta 1. punkta a)–h) apakšpunktā, mērķis, pirmkārt, ir ļaut datu subjektam uzzināt par savu datu apstrādi un pārliecināties par tās likumīgumu³¹.

65. Šīs piekļuves tiesības, kā Tiesa to jau ir norādījusi, ir nepieciešamas, lai datu subjekts varētu īstenot vairākas citas ar VDAR piešķirtās tiesības, tostarp tiesības uz labošanu, tiesības uz dzēšanu (“tiesības tikt aizmirstam”) un tiesības uz apstrādes ierobežošanu, kas piešķirtas attiecīgi ar VDAR 16., 17. un 18. pantu³². Tiesa arī precizēja, ka piekļuves tiesības ir nepieciešamas arī, lai datu subjekts varētu izmantot tiesības iebilst pret viņa personas datu apstrādi saskaņā ar VDAR 21. pantu vai tiesības vērsties tiesā, ja viņam tiek nodarīts kaitējums un saņemt kompensāciju par kaitējumu saskaņā ar VDAR 79. un 82. pantu³³.

66. Tieši tiesību piekļūt saviem personas datiem un citai informācijai mērķu kontekstā ir jāsaprot tiesību normas, kas piešķir tiesības iegūt personas datu kopiju, pamatā esošais *ratio*. Tās mērķis ir skaidri paredzēt formu, kādā datu subjektam tiek garantēta šo tiesību efektīva īstenošana, lai viņš varētu pārliecināties par apstrādes pareizību un likumību, lai vajadzības gadījumā varētu īstenot iepriekš 65. punktā minētās papildu tiesības. Mērķis ir nodrošināt, lai personas dati datu subjektam tiktu sniegti pēc iespējas precīzākā un saprotamākā veidā, lai viņš varētu īstenot šīs tiesības, proti, datu kopijas, tātad datu oriģinālam atbilstošas reprodukcijas veidā.

67. Šim nolūkam dokumenta, kurš satur šādus datus, kopijas vai datubāzes izraksta publiskošana ne vienmēr un ne katrā gadījumā šķiet nepieciešama, lai sasniegtu likumdevēja izvirzīto mērķi.

68. Tikai tad, ja šāda veida kopijas izsniegšana ir nepieciešama, lai garantētu apstrādājamo personas datu pilnīgu saprotamību, datu subjekts, ievērojot iepriekš 58.–61. punktā norādītos ierobežojumus, var iegūt dokumentu daļas vai, iespējams, pilnīgus dokumentus vai izrakstus no datubāzēm.

69. Šajā kontekstā atzīmēju arī, ka atšķirībā no Direktīvā 95/46 ietvertā tiesiskā regulējuma, paredzot patiesas tiesības iegūt datu kopiju, VDAR paredzēja stiprināt datu subjekta stāvokli³⁴. Tātad runa ir par būtisku atšķirību salīdzinājumā ar iepriekš spēkā esošo tiesisko regulējumu, kas minētās direktīvas 12. panta a) punkta otrajā ievilkumā paredzēja tikai “apstrādājamo datu paziņošanu saprotamā veidā”, tādējādi atstājot dalībvalstīm pienākumu noteikt konkrētu materiālo formu, kādā jāpaziņo personas dati ar noteikumu, ka tā ir saprotama³⁵. Uzliekot pārziņiem pienākumu, kā to tagad paredz VDAR 15. panta 3. punkta pirmais teikums, nodrošināt datu “kopiju”, imperatīvi tiek noteikts šis paziņošanas veids, proti, datu “kopijas” veidā.

³¹ Saistībā ar Direktīvu 95/46 skat. spriedumu, 2014. gada 17. jūlijs, *YS un Minister voor Imigratie, Integratie en Asiel* (C-141/12 un C-372/12, EU:C:2014:2081, 44. punkts), un 2017. gada 20. decembris, *Nowak* (C-434/16, EU:C:2017:994, 57. punkts). Šajā ziņā skat. arī manus nesenos secinājumus lietā *Österreichische Post* (Informācija par personas datu saņēmējiem) (C-154/21, EU:C:2022:452, 26. un 28. punkts). Tas, vai tiesības piekļūt datiem un it īpaši tiesības saņemt savu personas datu kopiju, kas ir paredzētas VDAR 15. panta 3. punkta pirmajā teikumā, var tikt īstenotas arī tad, ja datu subjekta mērķis ir leģitīms, bet nav saistīts ar datu aizsardzību, ir prejudiciālu jautājumu priekšmets lietā C-307/22 FT (saistībā ar pārbaudi, vai pastāv no medicīniskās atbildības izrietošas tiesības) un C-672/22 DKV (saistībā ar pārbaudi par privātās veselības apdrošināšanas iemaksu palielināšanas spēkā esamību).

³² Saistībā ar atbilstošajiem Direktīvas 95/46 noteikumiem skat. spriedumu, 2009. gada 7. maijs, *Rijkeboer* (C-553/07, EU:C:2009:293, 51. un 52. punkts); spriedumu, 2014. gada 17. jūlijs, *YS un Minister voor Imigratie, Integratie en Asiel* (C-141/12 un C-372/12, EU:C:2014:2081, 44. punkts), un 2017. gada 20. decembris, *Nowak* (C-434/16, EU:C:2017:994, 57. punkts).

³³ Šajā nozīmē saistībā ar Direktīvas 95/46 atbilstošajiem noteikumiem skat. spriedumu, 2009. gada 7. maijs, *Rijkeboer* (C-553/07, EU:C:2009:293, 52. punkts).

³⁴ Kā daļu no sava mērķa stiprināt un precizēt datu subjektu tiesības. Šajā nozīmē skat. VDAR 11. apsvērumu.

³⁵ Skat. spriedumu, 2014. gada 17. jūlijs, *YS un Minister voor Imigratie, Integratie en Asiel* (C-141/12 un C-372/12, EU:C:2014:2081, 57. punkts).

3. Secinājumi par pirmajiem trim prejudiciālajiem jautājumiem

70. Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uzskatu, ka uz pirmajiem trim iesniedzējtiesas uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem ir jāatbild, ka VDAR 15. panta 3. punkta pirmais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka:

- šajā noteikumā minētais jēdziens “kopija” ir jāsaprot kā datu subjekta pieprasīto personas datu oriģinālam atbilstoša reprodukcija saprotamā veidā, materializētā un pastāvīgā formā, kas ļauj datu subjektam efektīvi īstenot tiesības piekļūt saviem personas datiem, pilnībā zinot visus savus apstrādātos personas datus, tostarp papildu datus, kas, iespējams, iegūti pēc apstrādes, ja arī tie tiek apstrādāti, lai varētu pārbaudīt to pareizību un ļautu datu subjektam pārliecināties par apstrādes pareizību un likumību, lai nepieciešamības gadījumā varētu īstenot viņam ar VDAR piešķirtās papildu tiesības; precīza kopijas forma tiek noteikta, pamatojoties uz katra gadījuma specifiku un it īpaši uz to personas datu veidu, kuriem tiek lūgta piekļuve, un uz datu subjekta vajadzībām;
- šis noteikums nedod datu subjektam vispārīgas tiesības saņemt dokumenta, kurā ietverti datu subjekta personas dati, daļēju vai pilnīgu kopiju vai, ja personas dati tiek apstrādāti datubāzē, izrakstu no šīs datubāzes;
- tomēr šis noteikums neizslēdz iespēju, ka datu subjektam varētu tikt izsniegtas dokumentu daļas vai veseli dokumenti vai izraksti no datubāzēm, ja tas ir nepieciešams, lai garantētu apstrādājamo personas datu, kuriem tiek pieprasīta piekļuve, pilnīgu saprotamību.

B. Par ceturto prejudiciālo jautājumu

71. Ar ceturto prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa jautā Tiesai, vai jēdziens “informācija” VDAR 15. panta 3. punkta trešajā teikumā attiecas tikai uz VDAR 15. panta 3. punkta pirmajā teikumā minētajiem “apstrādē esošajiem personas datiem” vai arī tajā papildus minētajiem ir iekļauta arī 15. panta 1. punkta a)–h) apakšpunktā minētā informācija [4. jautājuma a) apakšpunkts] vai arī cita informācija, piemēram, tiem piederīgie metadati [4. jautājuma b) apakšpunkts].

72. Lai atbildētu uz šo jautājumu, ir jāinterpretē VDAR 15. panta 3. punkta trešajā teikumā ietvertais termins “informācija”, piemērojot metodoloģiju, kas izriet no iepriekš 25. punktā minētās judikatūras.

73. Šajā ziņā no gramatiskā viedokļa jēdziens “informācija” šķiet pārāk vispārīgs, lai varētu precizēt, vai tas attiecas tikai uz personas datiem, kas norādīti VDAR 15. panta 3. punkta pirmajā teikumā, vai arī tas ietver cita veida informāciju.

74. Tomēr no konteksta viedokļa jāatzīmē, ka iepriekš minētais trešais teikums ir iekļauts VDAR 15. panta 3. punktā, kas attiecas uz pārziņa pienākumu pēc datu subjekta pieprasījuma sniegt “apstrādē esošo personas datu kopiju”. Tāpēc 3. punkta struktūra liek domāt, ka jēdziens “informācija” attiecas uz informāciju, kas ir pieprasījuma priekšmets un kas ir jāapmierina saskaņā ar tā paša punkta pirmo teikumu, un tādējādi uz pieprasījumu saņemt apstrādē esošo personas datu kopiju.

75. Šķiet, ka šī interpretācija atbilst arī paša 3. punkta mērķim, kas ir, kā izriet no 61. un nākamajiem punktiem un it īpaši no 69. punkta, noteikt apstrādājamo personas datu paziņošanas formu, proti, datu “kopijas” formu. Tādēļ šīs paša punkta trešā teikuma mērķis ir reglamentēt konkrēto gadījumu, kad lūgums iegūt šādu datu kopiju tiek iesniegts elektroniskā formā.

76. Līdz ar to, manuprāt, ir arī jāņem vērā, ka iepriekš 54. un 55. punktā minētais no VDAR 12. panta 1. punkta izrietošais pārredzamības pienākums, kura mērķis ir nodrošināt, lai datu subjekts varētu pilnībā izprast viņam nosūtīto informāciju, tostarp piemērojot VDAR 15. pantu kopumā, paredz, ka tad, ja VDAR 15. panta 1. punktā minētais piekļuves pieprasījums tiek iesniegts elektroniskā formā, tad arī a)–h) apakšpunktā minētā informācija tiek sniegta plaši izmantotā elektroniskā formātā, kas ļauj datu subjektam pilnībā, viegli un bez grūtībām to uzzināt. Gadījumā, ja elektroniskais formāts, kas satur minēto informāciju, netiek plaši izmantots, tas var ārkārtīgi sarežģīt vai apgrūtināt šādas informācijas uzzināšanu, pārkāpjot iepriekš minēto pārskatāmības pienākumu.

77. Visbeidzot, īpaši attiecībā uz b) apakšpunktā ietverto jautājumu no apstākļa, ka VDAR 15. panta 3. punkta trešais teikums attiecas uz datu subjekta “pieprasījumu”, izriet, ka šajā noteikumā ietvertais jēdziens “informācija” nevar pārsniegt to, kas ir tieši šī pieprasījuma priekšmets, proti, apstrādē esošo personas datu kopija. Līdz ar to tajā lietotais jēdziens “informācija” attiecas tikai uz šādiem datiem un nevar ietvert citu atšķirīgu informāciju, un noteikti nevar ietvert papildu informāciju salīdzinājumā ar VDAR 15. panta 1. punkta a)–h) apakšpunktā minēto informāciju. Pretējā gadījumā piekļuves tiesību tvērums faktiski tiktu paplašināts – kā tas jau tika minēts iepriekš 48.–51. punktā – un tam nav nekāda pamatojuma VDAR.

78. No visa iepriekš minētā izriet, ka, manuprāt, uz iesniedzējtiesas ceturto prejudiciālo jautājumu ir jāatbild, ka VDAR 15. panta 3. punkta trešajā teikumā minētais jēdziens “informācija” ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas tikai uz “apstrādē esošo personas datu kopiju”, kas minēta tā paša punkta pirmajā teikumā.

IV. Secinājumi

79. Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, iesaku Tiesai uz *Bundesverwaltungsgericht* (Federālā administratīvā tiesa, Austrija) uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem atbildēt šādi:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) 15. panta 3. punkta pirmais teikums

jāinterpretē tādējādi, ka

šajā noteikumā minētais jēdziens “kopija” ir jāsaprot kā datu subjekta pieprasīto personas datu oriģinālam atbilstoša reprodukcija saprotamā veidā, materializētā un pastāvīgā formā, kas ļauj datu subjektam efektīvi īstenot tiesības piekļūt saviem personas datiem, pilnībā zinot visus savus apstrādātos personas datus, tostarp papildu datus, kas, iespējams, iegūti pēc apstrādes, ja arī tie tiek apstrādāti, lai varētu pārbaudīt to pareizību un ļautu pārliecināties par apstrādes pareizību un likumību, lai nepieciešamības gadījumā varētu īstenot viņam ar VDAR piešķirtās papildu tiesības; precīza kopijas forma tiek noteikta, pamatojoties uz katra gadījuma specifiku un it īpaši uz personas datu, kuriem tiek lūgta piekļuve, veidu un uz datu subjekta vajadzībām;

šis noteikums nedod datu subjektam vispārīgas tiesības saņemt dokumenta, kurā ietverti datu subjekta personas dati, daļēju vai pilnīgu kopiju vai, ja personas dati tiek apstrādāti datubāzē, izrakstu no šīs datubāzes;

tomēr šis noteikums neizslēdz iespēju, ka datu subjektam varētu tikt izsniegtas dokumentu daļas vai veseli dokumenti, vai izraksti no datubāzēm, ja tas ir nepieciešams, lai garantētu apstrādājamo personas datu, kuriem tiek pieprasīta piekļuve, pilnīgu saprotamību.

Regulas 2016/679 15. panta 3. punkta trešajā teikumā ietvertais jēdziens “informācija”

jāinterpretē tādējādi, ka

tas attiecas tikai uz “apstrādē esošo personas datu kopiju”, kas minēta tā paša punkta pirmajā teikumā.